

Mješoviti Holding „Elektroprivreda Republike Srpske“
Matično preduzeće a.d. Trebinje
Zavisno preduzeće „Rudnik i Termoelektrana Ugljevik“ AD Ugljevik

Broj: _____/2013.

Dana, _____ 2013. godine

Z A P I S N I K
sa sastanka Sindikalnog odbora i Uprave
održanog dana 26.03.2013. godine sa početkom u 09^{oo} časova

PRISUTNI

Ispred Uprave Preduzeća:

Žiko Krunić, V.D. direktora
Milan Mirković, V.D. izvršnog direktora za tehnička pitanja
Aleksa Đukanović, Izvršni direktor za opšta i pravna pitanja
Milijan Jovanović, Izvršni direktor za ekonomska pitanja
dr Anto Gajić, Koordinator za Termoelektranu
Milutin Tasovac, Koordinator za Investicije
Relja Dragić, Rukovodilac R.J. „Rudnik“
Cvjetko Stojanović, Rukovodilac Sektora za investicije,
razvoj i projektovanje

Ispred Sindikalnog odbora:

Stevo Stević, Mitar Tomić, Ivan Radovanović, Ljubomir Marković,
Duško Radovanović, Dragan Golić, Zoran Mićanović, Tomislav Benović,
Milenko Jović, Radovan Cvijetinović, Dragan Tešić, Đokica Tomić

Zapisničar:

Danijela Ilić, dipl. pravnik

D N E V N I R E D :

1. Razmatranje informacija vezanih za dodjelu koncesije na ležištu „Ugljevik-Istok“.

Stevo Stević: Na samom početku ponoviću stav Sindikalne organizacije. Mi nikad nismo bili za dijeljenje „Istoka“, nego zahtjevamo da „Ugljevik-Istok“ pripadne u cjelini „RiTE Ugljevik“.

Žiko Krunić: Pozdravio bih vas i poželio uspješan rad u Sindikalnom odboru. Nadam se da ćemo imati plodonosnu saradnju, i da ćemo biti partneri u ovom Preduzeću. Zbog toga sam vam juče rekao, povodom vašeg obavještenja upućenog medijima, da ste vi Sindikalni odbor ovog Preduzeća. Trebalo je da to obavještenje prvo ode Upravi, pa Matičnom preduzeću i Ministarstvu, a onda i medijima, ali da se držimo osnovnog principa da smo svi dio ovog kolektiva i da nam svima zajedno zavisi sudbina od uspjeha ovog Preduzeća. Poštujući određena zakonska ovlašćenja Sindikata i Uprave, ne treba da postoji smetnja da mi bilo kad razmijenimo mišljenja.

Ja ovu situaciju doživljam kao artikulisanje raspoloženja zaposlenih. Radnici su zabrinuti do kog rezultata može dovesti koje rješenje i ja to uvažavam. Lično ću, dok sam na ovoj poziciji, davati taj fon Upravi. Ovo jeste ključno, vrlo bitno pitanje u ovom momentu, ali ne vjerujem da ćemo mi danas naći odgovor na to pitanje. Ali, ispoštovali smo vaš zahtjev da se danas održi sastanak. Predlažem da na početku odmah ograničimo trajanje sastanka, obzirom na brojne obaveze prisutnih i na tekući remont termoelektrane. Takođe, prvi je radni dan na novim pozicijama i vama i meni i Milanu Mirkoviću, pa vas molim da se ne zadržavamo predugo, jer ćemo uskoro imati priliku ponovo da se sastanemo. Moj hendikep je, možda, što nisam tehničke struke, ali je moja prednost što sam ovdje počeo raditi, upoznat sam sa sistemom, rodom sam odavde, što znači da imam i lične interese da ovo Preduzeće bude uspješno.

Dakle, pozicije se znaju, zna se stav Sindikata, dostupan je na svim adresama. Mi trebamo da pokušamo iznaći rješenje koje će zadovoljiti 2 osnovna uslova:

1. da rad ovog Preduzeća nikad ne bude doveden u pitanje,
2. da mi ne budemo prepreka i protivnici Vlade RS i nastojanja da se oživi ova regija novim investicijama.

Rad prve faze zavisi od stava Vlade, resornog Ministarstva i vi to dobro znate. Većinski vlasnik kapitala ovog Preduzeća je država. Država ima uticaja i na izbor rukovodstva. Zbog toga vas molim da ne povlačimo pogrešne poteze. Budimo razumni, moramo da održimo dobru konekciju sa resornim Ministarstvom i Vladom RS, da nas ne bi doživjeli kao kočničare društvenih ciljeva. Naravno, ako je taj razvoj štetan za ovo Preduzeće, ne trebamo to prećutati. Želim da apelujem na sve da je potrebno da u glavi uvijek imamo te dvije stvari. Iskreno, možda sam ja naivan i nerealan, ali ne mogu zamisliti ni jednu vlast koja bi rizikovala toliko i dovela u pitanje rad kolektiva koji svakoj vlasti može biti samo od koristi, zapošljava 1.900 ljudi i ostvaruje značajnu dobit.

Kad sam već pomenuo dobit, moram da kažem da bi bilo dobro da mi počnemo razmišljati tržišno. Ovo Preduzeće je uvijek imalo dobre plate i dobre je radilo i tako treba i da ostane, ali moramo biti svjesni tržišnih promjena koje se dešavaju. Moramo biti spremni za tržišnu utakmicu i moramo promijeniti svoj odnos prema radu. Nemojte pogrešno da me shvatite, govorim vam ovo kako biste mogli dalje djelovati po dubini. Mislim da možemo smanjiti troškove, uvesti više reda u javne nabavke, ostvarivati veću dobit, samo ako hoćemo. Molim vas, još jednom, da ne povučemo neki pogrešan potez koji će od strane Vlade biti protumačen kao kočnica njenoj politici. Ne želim da jednu moju izgovorenu riječ shvatite pogrešno, sve što govorim, govorim dobronamjerno.

Imaćemo sastanke često, to nije problem.

Već sam rekao, stav Sindikata je legitiman, tako ne misle u Vladi i Ministarstvu. Sve dosadašnje njihove aktivnosti su bile na fonu podjele ležišta „Ugljevik-Istok“. Potrebno je naći tehnički korektno rješenje koje će omogućiti apsolutni rad ovog Preduzeća, koji ne smije biti doveden u pitanje.

Morate mi vjerovati da ću učiniti sve, ali sam ne mogu ništa.

Moji saradnici i ja ćemo se potruditi da prezentujemo našu poziciju, da izrazimo zabrinutost radnika, sve u cilju iznalaženja rješenja.

Stevo Stević: Predlažem da sastanak traje do 11^{oo} časova.

Prijedlog usvojen.

Zoran Mićanović: Čestitao bih novim članovima Uprave. Ja se nadam da će nova Uprava imati diskontinuitet sa starom. Govorim to jer smatram da imam dovoljno argumenata i iskustva.

Zamolio bih v.d. direktora da ima na umu da, ubuduće, jedino istinom možemo pobijediti sve. Mislim da se iz vašeg izlaganja može vidjeti iskrenost. Takođe vas molim da uvažite i prisutne članove Sindikalnog odbora, jer su dobili podršku velikog broja radnika. Budite sigurni da ćemo mi biti dobri partneri, jer imamo zajednički cilj, a to je funkcionisanje bloka I. Niko ovdje nije protiv investiranja. Mi smo za iskrene nastupe prema radnicima. Nažalost, sve što se izdešavalo u prethodnom periodu je posledica istupa pojedinaca koji nisu imali ni moralnih, ni stručnih kvaliteta. Vrijeme će pokazati zašto je to tako.

Ja bih samo postavio nekoliko pitanja.

Prvo, zašto se uopšte došlo u raspravu oko „Ugljevika-Istoka“? Ko je doveo Comsar na „Istok“? Zašto smo se doveli u tu situaciju?

Direktor je dobro izložio, Vlada zastupa svoje interese, ali i mi smo nečiji. I mi smo birali tu Vladu, od nas je dobila legitimitet. Ne može Vlada da odlučuje mimo naroda.

S druge strane, prilazimo jednom problemu, a nemamo potkrijepljenu nikakvu studiju, nikakav tehnički dokument. Raspravljamo o nečemu što visi u vazduhu. Sa aspekta struke to je nedopustivo. Sam proces ulaska u ovu priču je bio nedopustiv. Napravljeno je nekoliko tehničkih promašaja. Prvi postulat na površinskoj eksploataciji je ujednačavanje koeficijenta otkrivke. Ležište se, tehnički, ne može dijeliti. Nama se u toj raspodjeli daje koeficijent 14, a drugi dobija 3. Ne smijemo to sebi dozvoliti.

Zašto smo mi odustali od Sporazuma o zajedničkoj dugoročnoj poslovno-tehničkoj saradnji sa Holdingom elektrana Slovenije?

Zašto smo poništili odluku Vlade RS, koja se odnosi na ovlaštenje za potpisivanje sporazuma sa Holdingom elektrana? Ko je imao pravo na to? Zašto smo odustali od plana aktivnosti snabdijevanja ugljem od 07.05.2009. godine? Time smo narušili strategiju RS, koja je usvojena od strane Skupštine RS. Zašto smo išli u promjenu granica za Mezgraju? Interesuje me, zašto smo potpisali ugovor sa omjerom vlasništva 90:10? I time smo ponovo narušili strategiju RS u energetskom sektoru, gdje piše da omjer može biti samo 50:50 ili 51:49. S druge strane, zadnje obavještenje Ministarstva industrije, energetike i rudarstva, sadrži odredbu koja kaže da će realizacija ovog kapitalnog projekta, tj. izgradnja novog bloka obezbijediti kontinuirani privredni razvoj cijele regije, mje samo konstatacija. Ja ne znam na osnovu čega je ovo izneseno. Šta dobija RS, šta dobija Ugljevik od bloka III? Gdje je dokument? Gdje je sociološka studija? Neki dokumenti moraju postojati. Sva se ujdurma digla kada smo mi pronašli na sajtu da piše da će se Comsar, odnosno blok III snabdijevati iz „Ugljevik-Istok“, a ako se nađu rezerve u Peljavama, Delićima i Tobutu, snabdijevaće se i sa tih ležišta. To je inicijalna kapisla za sve ovo. Još jednom ponavljam, niko nije protiv investiranja, investicije nam trebaju. Ali, investicije se moraju potkrijepiti nekom dokumentacijom. Dalje, na sastanku Sindikata od 14.12.2012. godine upućeno je prema Upravi nekoliko pitanja:

1. Zašto nismo prije donošenja bilo kakve odluke o izgradnji bloka III dali nezavisnim institucijama zadaću da ocijene društvene i ekonomske efekte ove investicije i da se rezultati prezentiraju javnosti?
2. Koja je vrijednost ugljenog prirodnog bogatstva u raspodjeli dobiti i formiranju vlasničkih i upravljačkih prava za TE III?
3. Da li nam možete razjasniti način zajedničkog ulaganja 90:10?
4. Zašto se u Ugljeviku prave dva bloka po 300 MW?
5. Da li je izgradnja termoelektrane u Ugljeviku početak tihe privatizacije Elektroprivrede? Narod se boji. Zbog toga je više od 90% radnika izašlo na sindikalne izbore, okupio ih je strah za egzistenciju. Jer mi znamo da nigdje na svijetu ne postoji dvije elektrane jedna privatna, druga državna, a jedna pored druge. To je nemoguće.
6. U kom je statusu tužba slovenačke Elektroprivrede protiv „RiTE Ugljevik“?
7. Zašto nismo uradili dokumentaciju za „Ugljevik-Istok“?
8. Zašto smo dozvolili da nam nereferentne kuće ulaze u Preduzeće?
9. Ako imamo istorijsku proizvodnju, gdje su nam istorijske pare? Slažem se sa direktorom da treba raditi na uštedi. Preko noći se mogu troškovi smanjiti za 5%, pa odmah možemo isplatiti 2 plate radnicima.
Hvala vam na strpljenju, izvinjavam se što sam emotivno nastupio.

Mitar Tomić: Mi nikada nismo bili protiv Vlade, ali mi se čini da je Vlada protiv nas, kad je u pitanju „Ugljevik-Istok“. Direktorica je 2011. godine hvalila naše Preduzeća i rekla da koncesija kasni, ali da ćemo je dobiti do kraja 2011. godine. To je rekla više puta. Međutim, to se nije desilo. Ja pretpostavljam zašto se to nije desilo. Rečeno je da se ulaže milion KM u istraživanje Delića, Peljava, Tobuta i Baljka. Comsar-u se žurilo, pa su htjeli da to odrade na brzinu, pa im je rečeno da to ne može i ostavljena im je godina za istraživanje. Oni su to istraživanje razvlačili i znali da, ako tu nema uglja, imaju gotovo nalazište, tu je „Istok“. Ja to pričam laički. Pošto su vidjeli da tamo nema uglja, okrenuli su se „Istoku“. Ovo nije pljačka, nego otimačina od strane Vlade. Ko je savjetovao predsjednika da kaže pred vlasnikom Comsara da će blok III biti otvoren 2014. godine? Pa nije urađen ni projekat, ni izvršena eksproprijacija, ne može se kop otvoriti za 2 godine. Znali smo da ćemo biti prevareni i tražili smo od vas da ubrzate cijeli proces oko dodjele koncesije. Prevareni smo. Sad se pojavljuje nekih 11 miliona tona uglja koji su čudni i za struku, a kamoli za mene kao rukovaoca.

Ja bih vas pitao da li mi imamo pravo da dođemo do dokumentacije vezane za „Istok“? Od istraživanja, koliko smo uložili sa „Elektroprivredom BiH“ i sa Slovencima, koliko smo uložili posle rata, koliko je otišlo na sudske sporove. Koliko smo sredstava uložili u zadnjih 5-6 godina? To je novac ove firme, a ne Elektroprivrede. Nismo mi ni protiv Vlade, ni novog preduzeća. Ali, nas dosta je pred penzijom, doći će novih 600 radnika koje ćemo mi uvesti u posao, pa će doći u situaciju da im kažu da elektrana radi do 2025. godine, pa da onda nemaju gdje. Hoćemo li onda kupovati uglj od Comsara?

Dragan Tešić: Mi smo u problemu, dok je manjina na dobiti. Sve to je posledica netransparentnosti poslova u ovoj državi. Mi ćemo se boriti za pravdu, jer je na našoj strani. Dokazivaćemo netransparentnost i štetu koja je nastala za cijelu naciju. Do „Istoka“ se došlo jer je prethodno potpisan ugovor sa odnosom 90:10. To je bila ulaznica za „Istok“. Zaboravili smo i na Slovence. Oni su nam i dalje na vratu, može se desiti da im platimo veliku odštetu. Moja obazrivost i jeste upravo zbog toga. Ovo je definitivno pljačka, ali ćemo se boriti da dokažemo da je pravda na našoj strani. Od ovoga Ugljevik i Republika Srpska nema nikakve koristi, imaju je samo pojedinci. Moj zadatak će biti da se borim da se ovo prekine jednom za sva vremena. Imaginarne su stvari razmišljati o 2039. godini. Jasne su nama neke stvari, zna se i da se kredit za odsumporavanje povezuje za tu 2039. godinu, nemojte misliti da smo mi mali. Pokazaćemo u narednom periodu da smo veliki.

Dragan Golić: Ja bih se zahvalio prethodnom rukovodstvu što ipak nisu potpisali ono što je od njih godinama traženo. Koliko sam ja upućen, koncesija još nije potpisana. Zahvaljujem vam se i zbog toga što su urađene mnoge stvari da bi ova elektrana mogla da radi. To govorim i kao tehničko lice, i kao sindikalac. S druge strane, promjene strukture vlasti su došle kako su došle. Sindikat „RiTE Ugljevik“ je uvijek želio da bude partner sa poslovođstvom. Uglavnom je i bio, to su radnici sigurno i osjetili. Problem je nastao kad se pojavio „Istok“. Političari rade svoje, radnici svoje. Dolazi do razmimoilaženja. Nemoguće je da bilo ko „vlada“ rudnikom, a da se ne pita narod koji tu radi. Narod je vezan za ovo i zavisi od toga što se ovdje dešava. To više nije politika, nego narodni interes. Mi ovo ne damo, jer ne možemo. Čime ćemo se mi grijati za 30 godina? Pa Comsar će nam potrošiti ugalj i otići. Apelujem na Upravu, vi niste Vladini ljudi, nego predstavnici naroda. To što je neko od vas u nekoj partiji, ne smije imati veze sa ovim.

Tomislav Benović: Prethodnici su već rekli mnogo toga s čime se slažem. Ja govorim u ime radnika. Što se tiče Sindikata, ta priča vam je poznata i mi od te priče ne možemo i ne smijemo odstupati. Najsretniji bih bio kad bi mi za mjesec dana dobili „Istok“ u cjelini. Niko ovdje nije protiv investicija, nama je to neophodno, ali neka te investicije teku prema investicionom ugovoru. Naš stav je cjelokupan „Istok“. Da li vi nama možete pomoći da ostvarimo svoje zahtjeve, to je do vas. Mi ćemo se boriti za to, jer je to naš život. Ja nisam političar, pa ne želim da se ovo tako tumači. I prvi zbor koji smo organizovali nije nastao iz političkih razloga, nego iz straha radnika. Možda ja ne bih ovdje ni sjedio da nije toga. Ako imate snage i ako možete, pokušajte nas razumjeti i pokušajte naći neko zajedničko rješenje kako bismo dobili „Istok“.

Dokica Tomić: Ja bih samo postavio nekoliko pitanja. Kako nama nova Uprava može pomoći, ako smo na istoj frekvenciji? Hoćete li nam dati ugovor i dokumentaciju vezanu za „Istok? Hoćete li izaći pred radnike, pa ako treba i pred medije? To nismo imali od prošle Uprave.

Anto Gajić: Akumulirani gubitak 2007. godine je bio 20 miliona KM, a sada imamo akumuliranu dobit preko 50 miliona KM. Izašli smo iz zone akumuliranog gubitka 2008. godine i od tada svake godine imamo pozitivno poslovanje. Iste godine su pokrenuti i investicioni radovi na TE. To smo završili 2010. godine i posle toga imamo rezultate kakve imamo. Istovremeno, podnijeli smo zahtjev za dodjelu koncesija na „Ugljevik-Istok“ i „Baljak“, računajući da će objekat raditi dobro, kako bismo obezbijedili dovoljnu količinu uglja za potrebe ove termoelektrane. Delegacija Ministarstva je 2011. godine boravila na Rudniku i oni su tražili da se odustane od „Baljka“, a Opština je tražila da se odustane od Mezgraje. Odmah smo dopunili dokumentaciju i poslali novi zahtjev. Taj zahtjev koji je poslat 2011. godine je i dalje u Ministarstvu. Drugog zahtjeva nema. U međuvremenu, Ministarstvo je poslalo dopis Opštini, da se izjasni da li je saglasna da se našem Preduzeću da koncesija. Takav zahtjev je podnijela još jedna firma, na ležište „Mezgraja“. Čim smo mi okonturili druge granice za eksploataciono polje automatski je data saglasnost da se da koncesija na Mezgraju ovom preduzeću, ne znam tačno koliko mjeseci, ali saglasnost iz Opštine nije otišla. Onda smo mi na Skupštini 2012. godine pitali zbog čega se ne da saglasnost i tek onda je ta saglasnost otišla. To su činjenice koje su dokumentovane. Prema tome, ova Uprava je cijelo vrijeme bila na fonu da se obezbijede neophodne količine uglja za ovu elektranu. U međuvremenu, kad su se pojavila rješenja u Službenom glasniku RS sa novim granicama, za koje ova Uprava nije znala dok nije pročitala, mi smo reagovali na takav

način da smo tražili sastanak u Ministarstvu, kod predsjednika RS, da nam se pojasni to pitanje. Prema tome, zvaničnog dopisivanja nije bilo, niti je ko prihvatao neke druge zahtjeve.

Morate znati da se koncesija dodjeljuje tako što Ministarstvo raspiše javni poziv, onda se na taj poziv jave zainteresovani. Mi smo naš zahtjev poslali samoinicijativno, nije bilo poziva. Vjerovatno će biti objavljen taj poziv na koji će se trebati prijaviti.

Ova Uprava je podržala prijedlog Vlade da se uđe u projekat izgradnje bloka III. Mi smo u razgovorima koji su vođeni u Vladi, kada je bilo inicijative da se taj objekat radi kao nastavak gradnje bloka II, rekli da to ne možemo, jer je to poseban subjekat i da mi, faktički, nemamo nikakve ingerencije na tome. Skupština akcionara je donijela odluku da se gradi faza III u odnosu 90:10. Posle te odluke su odgovorni potpisali takav ugovor. U ugovoru stoji da je faktički naše učešće u tom objektu, učešće u placu koji će se dati za izgradnju objekta i u dijelu infrastrukture koja se bude mogla koristiti, a koja neće ugrožavati fazu I. U svim razgovorima koje smo vodili strogo je vođeno računa o tome. Čak i kada je bilo priče oko uzimanja vode iz hidroakumulacije Sniježnica, oko ispuštanja vode u vodotok rijeke Janje, itd. Znači, u svim stvarima smo ukazivali da se ne može ovaj objekat ugrožavati i svaki put smo dobili obećanje da to ne smije doći u obzir. U ovoj novonastaloj situaciji treba tražiti normalno rješenje da se ne otjera investitor, a da mi nesmetano funkcionišemo. Zašto se vežemo za 2039. godinu? Milan Mirković je sa svojim timom radio procjenu životnog vijeka termoelektrane, pa se došlo do procjene da je to oko 30 godina. Pored toga, 2039. godina je posljednja godina otplate kredita za odsumporavanje i ne bi bilo logično da se pomnije neki bliži datum. Na Nadzornom odboru prije nekoliko dana je zauzet stav da to bude najmanje 2039. godine, a da rudarska struka kaže koliko je to na bazi kalorične vrijednosti, na bazi količina uglja, da kaže koliko je to uglja neophodno za rad ovog objekta. Stojim vam na raspolaganju da sve to dokumentujem, ako treba.

Milutin Tasovac: Meni je drago što vidim da je vaš stav da niko nije protiv investicija, a priori. Najvažnija stvar jeste da blok I nesmetano radi do kraja svog radnog vijeka. Ovdje smo imali neka izlaganja koja su apsolutno politički obojena, istraživanja nekih stvari koji apsolutno ne treba da interesuju ovaj Sindikalni odbor. Ovi zborovi su izazvani opravdanim strahom, i ja to razumijem. Mi smo reagovali, jer neki potezi nisu bili usaglašeni s nama, da pokušamo da nađemo pravedno rješenje. Nemojte da a priori stajemo iza nekog stava, a da to tehnički argumentovano ne možemo odbraniti. Ja vjerujem da, ako je ovo zajednički stav, da se štiti prva faza, a da niko nije protiv treće faze, da može da se nađe rješenje. Moji stavovi su u tom pravcu. Nikome ovdje nije stalo da blok I prestane da radi. To je najmanje u interesu države i politike. Ali je interes da ovdje dođe neka investicija. Danas niko neće da pravi termoelektranu. Kada nađete investitora, treba ga prihvatiti. Mi imamo neiskorišten hidropotencijal. Neka normalna država ne bi ni razmišljala o termoelektrani dok ne iskoristi hidropotencijal.

Ugovori o razvoju projekata uopšte nisu netransparentni. Vi ste, većina, vjerovatno i čitali te ugovore. Tu se priča o ležištima Delić, Peljave, Tobut i Baljak. To su potpisali ljudi iz Comsara i nikome nije bilo ni na kraj pameti da pomišlja na „Istok“. Oni su ta ležišta istražili, angažovali su Rudarsko-geološki fakultet za ekspertizu, ali je napravljen pogrešan redosled poteza. Trebalo je prije donošenja ovih rješenja sjesti i pokušati naći rješenje. Onda ljudi ne bi bili u ovolikom strahu i vjerujem da bi se onda bez napetosti pronašlo rješenje. Mi smo svi ovdje društveno odgovorni ljudi, rješenje sigurno postoji, moramo se potruditi da ga nađemo, kako bi svi izašli kao pobjednici. Nemojmo biti isključivi i eksplicitni u svojim zahtjevima, a neargumentovani. To je vrlo važno, jer suprotno može proizvesti samo sukobe. Uprava je reagovala, kao i Sindikat, na prva rješenja objavljena u Sl.glasniku i Vlada je imala razumijevanja. Državnim resursima raspolaže država, a naš zadatak ovdje je da pomognemo državi da nađe najbolje rješenje. Moramo to završiti u mirnom i razumnom tonu. Nemojte da Uprava i Sindikat budu protivnici. Ja sam uvijek bio na tom kursu, imam svoj stav i ne mijenjam ga. A što se tiče rada termoelektrane, vi svi znate šta se ovdje sve dešavalo. Znaete da se još davno tražilo da prva faza bude privatizovana, da se tražio strateški partner, ali je ova država našla razumijevanja da se to ne da. bilo je razgovora i sa Slovencima, to je tačno. Ali, moramo da zapamtimo jednu stvar, Slovenija više nije u zajedničkoj državi s nama. Sada Sloveniju i Comsar posmatramo jednako. Ko god dođe ovdje imaće svoju korist, niko neće da radi samo za drugog. Još jednom vas molim da partnerski nađemo rješenje.

Dragan Golić: Predlažem Upravi da donesemo zaključak u kome ćemo zauzeti zajednički stav da tražimo koncesiju na „Istok“ do 2039. godine, ako je to vijek trajanja elektrane. Posle toga neće ni ostati puno uglja

za eksploataciju. Svi koji su danas diskutovali su pričali u superlativu o ovom Preduzeću, zbog toga nam je potreban zaključak kojim ćemo pokazati da možemo da radimo do 2039. godine.

Milan Mirković: Što se tiče same termoelektrane i odnosa prema trećem bloku, mi smo iz našeg ugla vodili računa da blok I ostane maksimalno zaštićen i u dobrom dijelu je to i učinjeno. Tražili smo da usis vode za blok III bude posle našeg usisa, takođe i ispust otpadnih voda da ide posla našeg, da zaštita životne okoline bude u skladu sa evropskim normama. Imali smo raspravu oko međe, jer su oni pomjerali granice u naše zemljište, uzeli su nam dio prostora predviđenog za odsumporavanje, pa je to korigovano u našu korist. Ostalo je samo da se riješi par sitnih problema, da razdvojimo otpadne vode i napajanje električnom energijom. Što se tiče zaštite bloka I, to bi tad bilo završeno. Rad dva bloka daje i neke prednosti, prije svega u uštedi mazuta, korištenju tehnološke pare za kretanje jednog bloka. S njima bi se moglo razgovarati i na temu grijanja grada. Naravno da ni ja nisam protiv izgradnje bloka III, uz jednu normalnu, poštenu priču i transparentnost. Relja i ja smo imali određene primjedbe na njihove nastupe u medijima, gdje su oni počeli da se bave procjenom životnog vijeka TE. Mislim da je i to podgrijalo ova dešavanja. Nama se može zamjeriti to što je krug TE prilično neuredan, ali sada se radi na njegovom uređenju. Mislim da maksimalno moramo uključiti struku u iznalaženju rješenja prihvatljivog za sve. Od dizanja tenzija nema ništa, po mom mišljenju.

Aleksa Đukanović: Poznata nam je svima ova problematika. Ja ovo danas smatram kao javnu raspravu iz koje će proizići određene ideje, koje će onaj ko bude određivao koncesiju uzeti u obzir. Prema tome, mi ne možemo sad ništa preduzeti osim davati savjete, dok se ne pojavi javni poziv za prijavljivanje za dodjelu koncesije. Rukovodstvo RJ „Rudnik“ će Upravi dati prijedlog u kome će biti rečeno šta je ovom Preduzeću potrebno da radi, a ja ću se, kao član Uprave, opredjeljivati prema stručnim prijedlozima zaposlenih u ovom Preduzeću. Predlažem i Sindikatu da ne ulazi u domen struke. Ako budemo jedinstveni, u smislu da ovo Preduzeće izađe pred državu sa svojim zahtjevom, artikulisanim i zasnovanim na stručnim podlogama, naći ćemo rješenje. Prema tome, pustimo stručnjake da nam predlože, a mi ćemo se opredijeliti. Možemo mi ispoljavati svoja mišljenja, ali je neophodno da uvažavamo struku i vlasnika kapitala. Dalje, smatram da je ovo izuzetak od sindikalnog djelovanja, ali naša saradnja treba da se zasniva na Kolektivnom ugovoru. Glavni zadatak i Sindikalnog odbora i Uprave jeste da radimo na zaštiti prava radnika. Neka svako radi ono za šta je zadužen, a tamo gdje treba da radimo zajednički, radićemo.

Zoran Mićanović: U Kolektivnom ugovoru, u jednom stavu jasno piše „odbrana svojih interesa“. Mislim da smo svi na istom zadatku i da branimo zajednički interes. Samo ću da konstatujem par stvari. Imam pitanje šta je argumentacija za potpisivanje ugovora sa odnosom 90:10? Kakva je bila prethodna studija izvodljivosti ili ekonomske opravdanosti, da bismo ušli u taj aranžman? Šta dobija RS, a šta Ugljevik i „RiTE“ ovim ugovorom? Nema nijednog dokumenta, ni argumenta za to. Drugo pitanje je zašto 2039. godina? Uvažavam i poštujem kolege sa TE i odajem im poštovanje zbog jedinstva, ali pitam zbog čega 2039. godina. Zadnja otplata kredita je, za mene, minoran razlog, što se tiče struke. Dokument koji su kolege sa TE napravile je trebao biti potkrijepljen TIF-om, TUF-om i još nekim dijelovima, da bi imao svoju težinu. Moramo se naučiti da trebamo raditi studiju izvodljivosti prije svake investicije. Da smo imali takvu studije, ne bi došli u ovakve probleme. S druge strane, kolega Tasovac, nemojte, molim Vas, da mi govorite ko će da pravi termoelektranu. Suštinski naš problem jeste netransparentnost. Po čemu je Comsar dobio prioritet za građenje bloka III, na osnovu čega? Vlada je sjela i dogovorila se? Poštujem Vladu, ali kakav je interes zatvoriti kolektiv koji zapošljava 1900 ljudi? A ako ovako nastavimo, zatvorićemo se. Mi smo pravili nekakvu studiju i rekli u toj studiji da je opravdanost izgradnje TE ništavna. Dajte onda drugu, na osnovu koje ste se opredijelili za investiciju 90:10. Mi smo svi na istom zadatku, ovo Preduzeće je moje koliko i vaše. Ne može se Vlada izdizati, jer i mi smo dio države, Vlada je naša.

Ivan Radovanović: Naše Preduzeće ima tekovinu i tradiciju, preživjelo je više ratova i mi smo ga odbranili i stvorili od njega dobar i perspektivan kolektiv. Kontinuitet rada ovog bloka se zasniva na proširenju kopa na „Istok“, u koji smo mi uložili znatna sredstva. Uradili smo projektnu dokumentaciju kako bismo imali prioritet kad dođe do dodjele koncesije. Zašto smo odustali od izgradnje bloka II sa Slovencima. Drugo, Comsaru je ustupljeno zemljište, prevedeno, ja pitam da li je bilo predviđeno da se na tom dijelu, prilikom

izgradnje deponije za blok III, nalazi određena količina uglja? Dali smo drugom u ruke ugalj koji je pripadao nama.

Relja Dragić: Na jednom od prethodnih sastanaka u prošloj godini Nadzorni odbor je donio zaključak kojim je odlučeno da se uputi zahtjev Vladi za dodjelu koncesije, da se ubrzaju te aktivnosti. Na bazi tog zaključka, dostavili smo Upravi 18.12.2012. godine izvod iz projektne dokumentacije, koja je rađena od 1978. godine pa nadalje. Sve te projekte su radili referentne projektne kuće. Naravno, ti projekti su imali svoje sudbine zbog dešavanja na terenu. Konačno, mi smo na bazi Elaborata o rezervama uglja na PK „Bogutovo Selo“ uradili Projekat zatvaranja površinskog kopa, gdje smo okonturili 19 miliona tona uglja. To bi za nas trebale da budu činjenice, to imamo kao dokument. Dakle, ostalo nam je još 15,3 miliona tona uglja. Bez projektne dokumentacije ja ne mogu a priori prihvatiti bilo kakav drugi argument.

Ja sam jedan od onih koji iskreno zagovara investicije u opštini Ugljevik. Naravno, nijednog trenutka na užtrb ovog Preduzeća. Jedini aksiom o kome ne treba komentarisati jeste činjenica o rezervama uglja, dok se ne uradi druga projektna dokumentacija.

Rješenje ovog problema postoji, trebamo dogovorom, u partnerskim odnosima, razgovorom doći do rješenja. Ja sam već tokom razgovora izrazio svoj skepticizam kada je u pitanju podjela ležišta. Neka nam neko to objasni. Jer, to može da bude potencijalni spor u budućnosti. Zbog toga sam zagovornik izrade projektne dokumentacije, koja bi razgraničila neke stvari.

Dragan Golić: O kakvoj se tu dokumentaciji zapravo radi?

Relja Dragić: Dokumentacija vezana za „Ugljevik-Istok“, za ograničenje ležišta. Volio bih da mi neko objasni kuda će to prolaziti transporter. Možda vama to izgleda kao banalno pitanje, ali meni je suštinsko. To je prosto nemoguće zbog dinamike, razvoja radova.

Mislím da postoji rješenje, dobro je da se gradi faza III da se narod zapošljava, ali bilo bi vrlo korisno, ako postoji mogućnost, da mi vršimo eksploataciju uglja, a da se isporuka vrši po posebnim cijenama. To je jedno od najmanje loših rješenja, uslovno rečeno.

Dragan Tešić: Niste nam odgovorili. Mi smo uložili u „Istok“. Nismo protiv investicije, ali jesmo protiv ulaska u nešto što je naše. Ako imamo dobre rezultate, zbog čega nam dovode saučesnike? Neka nas puste da radimo, a investicije neka idu onako kako je planirano. Ja ću nastojati da se ovo raskrinka. Kako ćemo objasniti ljudima šta ćemo sa metalne konstrukcije koja nam stoji, a planirana za fazu II? Kako ćemo objasniti gdje je novac koji je uloženi u „Istok“? Kako ćemo objasniti situaciju sa Slovincima, da bi mogli da nas zatvore? Sklonili smo ih, a nismo smjeli. Kako smo mogli da odlučimo da dajemo nekome nešto, a bez studije izvodljivosti? Nema isrenosti. Ne razumijem kakvu Relja projektну dokumentaciju sa pominje. Pa zar nismo već imali tu dokumentaciju? I, na kraju, da li postoji igdje da 2 izvođača otvaraju rudnik. Ja ne znam.

Relja Dragić: Nemamo ovjerenu, validnu dokumentaciju za „Istok“, nismo se razumjeli.

Stevo Stević: Da li neko ima konkretan prijedlog za razrešenje situacije?

Dragan Golić: Ja sam već rekao, ako naši stručnjaci kažu da blok I može da radi do 2039. godine, onda treba da zauzmemo zajednički stav i tražimo koncesiju do 2039. godine. Minimalno, a posle ćemo vidjeti. Nećemo unaprijed da ograničavamo vijek trajanja elektrane, možda će raditi još 100 godina. Dajte da se borimo svi zajedno za koncesiju.

Tomislav Benović: Naš stav je zahtjev za cjelovit „Istok“ i to je ista priča.

Mitar Tomić: Nismo dobili nijedan odgovor na postavljena pitanja.

Da li ćete nam dati svu dokumentaciju koju budemo tražili? Osvrćem se na Reljine tvrdnje da nema projekta. Pa kako je onda rađena revizija, ako nema dokumentacije?

Relja Dragić: Rađen je projekat za „Ugljevik-Istok“ 1990. godine, nije revidovan tad, a nego posle rata. Međutim, nikad nije ovjeren u Ministarstvu i on nije validan kao dokument. Poslije toga je ugovorena izrada projekta. Međutim, ni taj projekat nije revidovan. Mi zato suštinski nemamo projekat koji je ovjeren u Ministarstvu.

Mitar Tomić: Niko nije odgovorio na moje pitanje.

Žiko Krunić: Nemojte da se postavljate u situaciju da tražite od mene ultimativan odgovor na bilo koje pitanje dok sam ja zakonski zastupnik Preduzeća. Predlažem da Stevo Stević privede sastanak kraju, pa ću se ja obratiti.

Stevo Stević: Niko od vas nije pomenuo poslednju podjelu „Istoka“ na „Ugljevik-Istok 1“ i „Ugljevik-Istok 2“. Pretpostavljam da su Relja Dragić i Dimšo Milošević učestvovali u razgovorima, ali mi nemamo informaciju da li je to zvanična podjela, na bazi čega je usvojena ni da li je usvojena. Nama to ne odgovara ni u tehničkom, a ni u ekonomskom i pravnom smislu. Zato bih predložio da zaključak ovog sastanka bude dogovor za stručni sastanak, na kome bi učestvovali Rukovodilac RJ „Rudnik“, Tehnički rukovodilac RJ „Rudnik“ i naš novi direktor, na tu temu. Da prvo mi raspravimo o tom pitanju i da to bude polazna tačka u konačnom rješavanju ovog pitanja.

Sindikalni odbor se ne slaže sa prijedlogom.

Posle toga bih predložio sastanak sa profesorom Kolonjom, projektantima našeg dopunskog rudarskog projekta PK „Bogutovo Selo“, gospodinom Ministrom i gospođom Milekić, direktorkom „ERS“ i naravno našom Upravom i Sindikatom. Ne možemo godinama sastančiti u okviru Sindikata, a nismo stručno potkovan. To je moj prijedlog. Slažete li se?

Zoran Mićanović: Stručne rasprave nije nikad na odmet. Neke stvari ne možemo prejudicirati rješenjima. Predlažem da čujemo direktora. A mi posle možemo da ostanemo da se dogovorimo za dalje.

Žiko Krunić: Ja bih vas zamolio da vaše djelovanje ne zasnivate na sukobu sa Upravom, Ministrom i Vladom, jer rezultat neće biti dobar. Vidjeli ste iz mog početnog izlaganja da sam ja spreman za saradnju i tako će i ostati. Moramo da razmišljamo o firmi. Mi smo ovdje nebitni. Treba da znate šta znači većinski vlasnik kapitala. Za svaku odluku koju smo do sad imali presudno je bilo glasanje većinskog vlasnika. Zato vas molim da naše djelovanje ne bude na fonu konfrontacije sa vlašću, jer nećemo moći pobijediti. Hajde da artikulišemo naše interese, o kojima smo negdje dodirni, negdje nismo, pa da zaštitimo te interese, jer živimo od toga. Ne možete vi sad da učite Vladu RS kako treba raditi. Uprava neće biti na tom stavu, ali će štiti interese ovih radnika. A svako od nas ima svoje zakonske nadležnosti. Još jednom vas molim da radite u svom interesu. Nećemo dobiti ništa ako budemo dizali buku i govorili da smo mi u pravu. Ja se zalažem za drugi pristup. Taj pristup je iskren i smatram da smo mi na istom polju. Ovo je već odmaklo, ali vas molim da ne budemo u sukobu. Nema veze Uprava s tim, jer danas je jedna, sutra druga. Vi gledajte interes ovog Preduzeća, kako bismo izvukli maksimalnu korist. Nama je ovdje jasno da je cijela priča odmakla i očekuje se svaki dan da se objavi u Službenom glasniku rješenje o podjeli „Ugljevik-Istoka“, da pričamo iskreno. Vaš stav je kontra ovoga, ali ne vrijede vam ni postupci, poput ove objave u obavještenju medijima. Prvo ste se trebali obratiti Upravi, Elektroprivredi i resornom Ministru, pa onda medijima. Jer, to su subjekti koji će rješavati ova pitanja. Nismo mi ovdje protivnici. Šta očekujete da ćete dobiti ovom objavom? Mi moramo tražiti rješenje koje ne može biti kontra Vladi i resornom Ministarstvu, ako su se opredijelili za investiciju. Naravno da ta investicija ne smije ugasiti ovo Preduzeće i nemoguće je da se samo vi brinete o interesu radnika. I Uprava ima odgovornost prema tim radnicima. Imamo isti interes, hajde da tražimo rješenje. Situacija je teška, to treba priznati ali ja sam iskren. Mi moramo u zadatim okolnostima izvući maksimum, da ovo Preduzeće radi dok je radni vijek ovog objekta. Do koje će to godine biti, to je druga priča. Nismo mi ni najvažniji, ni najpametniji, niti se mi sami pitamo.

Vaš stav je legitiman, znam da predstavljate stavove radnika i vidim vas kao saradnike, ali ne možete mi pričati kako se vi brinete za radnike, a ja ne. To neću da slušam. Nemojte da mi zamjerite nijednu riječ, jer je svaka dobronamjerna.

Nemojte da ovo bude izvor nekih polemika. Kad god imate potrebu da održimo zajednički sastanak, nema problema. Činjenica je jedino da mi nemamo različite interese, samo moramo naći način da izađemo iz ovoga sa najboljim rezultatom.

Usudiću se da vas zamolim da ne gradite svoju poziciju na sukobu sa Upravom, Vladom ili Ministarstvom, bez argumenata. Nama je potrebna saglasnost „ERS“ na svaki ugovor koji vrijedi više od 100.000,00 KM, a takvih je puno. Preko milion KM potrebna je saglasnost Vlade. Ako te saglasnosti ne dobijemo, šta onda možemo? Priznajem da ima dosta osnovanih vaših primjedbi. Tražili smo koncesiju 2008. godine, ali pitanje je jesmo li je tražili energično, da li smo urgirali dovoljan broj puta, itd. Da li nam je dobar projektant? Izgleda da nije. Pokušao sam da ne pričam danas o tome, ali sam iritiran. Naravno da ćemo naći grešaka koliko hoćete, ako se budemo vraćali unazad, ali hajde da sada nađemo rješenje. Ja sam vam već rekao da ćemo unijeti neke promjene, to je pred nama. Od nas se to zahtjeva, ovo je društvena firma. Svi moramo promijeniti odnos prema stvarima. Imaćemo prilika za sastanke.

Znamo da smo u odmakloj fazi, da je na djelu podjela ležišta. U tim okvirima mi tražimo izlaz.

Sastanak završen u 11:10 časova.

PREDSJEDAVALAČI

Stevo Stević, dipl. inž. rudarstva

V.D. DIREKTORA
ZP „RITE UGLJEVIK“ AD UGLJEVIK

Žiko Krunić, dipl. pravnik